

PROP DE VOSALTRES

Preparant la Pasqua

Benvolguts diocesans:

Alguns se sorprendran que en el títol mencioni ja la festa de la Pasqua quan falten tants dies per a la seva celebració el diumenge 12 d'abril. I és que tot esdeveniment eclesial important necessita una adequada preparació. Així ho veiem en el nostre entorn més proper i també quan ens toca organitzar-ho a nosaltres tant en la nostra vida personal com familiar. Alguna cosa semblant passa en els àmbits de les organitzacions socials o en la responsabilitat municipal. Moltes persones s'ocupen de tenir-ho tot llest per a una festa, el local, els convidats, l'ordre de les intervencions, el menjar... Són detalls que exigeixen l'esforç d'uns quants perquè tots quedin satisfets.

En la vida cristiana tenim la festa central de l'any en la Pasqua de la Resurrecció del Senyor. I l'Església ens demana una autèntica preparació per celebrar-la; ens ofereix el temps de QUARESMA, quaranta dies, perquè organitzem de nou la nostra vida, tornem a mirar el rostre de Crist, utilitzem els mitjans que Ell ha posat al nostre abast per identificar-nos amb les seves paraules i les seves actituds i visquem la immensa alegria de

ressuscitar a una vida nova, plena de bondat, de misericòrdia, de perdó i de servei. Això és una invitació per a tots els batejats. Ningú pot sentir-se exclòs de la seva pròpia responsabilitat eclesial. Tots preparem la festa segons les condicions, circumstàncies o funcions que cadascú té mirant sempre el bé comú. Aquest temps de preparació ens beneficia primerament a nosaltres com a individus i, de forma simultània, beneficia a tota la comunitat.

Els mitjans que Déu posa a la nostra disposició són de sobra coneguts per tots encara que en ocasions ens excusem amb la ignorància, la mandra o la vacil·lació. Incideixen en les dues dimensions, la interior i l'exterior. Ambdues igualment importants si bé en el centre del nostre ésser és on es produeix el cúmul de sentiments que ens apropen a Déu i als germans o que, pel contrari, ens allunyen i rebutgem la seva voluntat. Volem buscar sempre la coherència entre els nostres sentiments, les nostres paraules i les nostres accions per aconseguir la vinculació del cor amb els resultats exteriors del comportament. Evitarem així la hipocresia i complirem amb el mandat de Jesús. Per aconseguir-ho necessitem dues disposicions: el silenci i l'escolta de la Parau-

la de Déu. Reconixerem de forma immediata els tres mitjans al nostre abast: l'almoina, la pregària i el dejuni.

Tots aquells que participin de la Santa Missa el proper Dimecres de Cendra, primer dia de Quaresma, escoltaran les paraules del Senyor en l'evangeli de sant Mateu. Us convido que ho feu atentament i tracteu d'aplicar aquestes recomanacions a la nostra pròpia realitat actual. L'almoina us permetrà compartir el què és vostre amb els necessitats, amb els sense sostre, amb els abandonats, amb tots aquells que no tenen de què viure i no han perdut la dignitat. La pregària farà possible que comp-

teu sempre amb la força de l'Altíssim, amb la gràcia de Déu que mai us abandona i, en aquest diàleg intens i sincer, rebre l'impuls de la pràctica de l'amor fratern. El dejuni que ens posa en camí per lluitar contra el consumisme, la satisfacció corporal abusiva per l'acumulació d'aliments o les conseqüències dels altres pecats capitals.

Demanam tots a Déu que ens ajudi a viure amb autenticitat aquesta Quaresma. És la millor manera de preparar la gran festa de la Pasqua.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els tapissos de la Seu Vella i les fonts bíbliques

El Museu de Lleida va acollir el passat 28 de gener la conferència «Les fonts bíbliques i els tapissos de la Seu Vella» a càrrec de la teòloga Mar Pérez i la conservadora del museu Carme Berlabé, dintre dels actes de la Setmana Bíblica.

Unes 80 persones van assistir a la xerrada que va començar amb una intervenció de Carme Berlabé, historiadora, que va explicar la importància dels tapissos i la manera d'elaboració al llarg de la història. Després va relatar la història dels tapissos que estaven exposats a la Seu Vella de Lleida i que en l'actualitat es conserven al Museu de Lleida. En concret, la conferència es va centrar

en dos tapissos de grans dimensions. Un mostra l'escena bíblica en què Rebeca ofereix aigua a Eliezer. Es tracta d'una obra de Philippe van der Cammen (1560-1570) del Taller d'Enghein (Bèlgica). De l'altre tapís de tema bíblic van explicar que els experts dubten si es tracta de la representació de la història de l'heroïna hebrea Ester o la història mitològica de Jason i Medea. Després de la ponència els assistents van poder visitar *in situ* els dos tapissos.

Per un altre costat, el dia 29 va tenir lloc l'altre acte organitzat a Lleida per commemorar la Setmana de la Bíblia. En aquest cas, es va celebrar una pregària a l'IREL.

CERCA DE VOSOTROS

Preparando la Pasqua

Queridos diocesanos:

Algunos se sorprenderán que en el título mención a la fiesta de la Pasqua cuando faltan tantos días para su celebración el domingo 12 de abril. Y es que todo acontecimiento eclesial importante necesita de una adecuada preparación. Lo vemos en nuestro entorno más cercano y también cuando nos toca organizarlo a nosotros tanto en nuestra vida personal como familiar. Algo parecido ocurre en los ámbitos de las organizaciones sociales o en la responsabilidad municipal. Muchas personas se ocupan de tener todo listo para una fiesta, el local, los invitados, el orden de las intervenciones, la comida... Son detalles que exigen esfuerzo de unos cuantos para que todos queden satisfechos.

En la vida cristiana tenemos la fiesta central del año en la Pasqua de la Resurrección del Señor. Y la Iglesia nos pide una auténtica preparación para celebrarla; nos ofrece el tiempo de CUARESMA, cuarenta días, para que organicemos de nuevo nuestra vida, volvamos a mirar el rostro de Cristo, utilicemos los medios que Él ha puesto a nuestro alcance para identificarnos con sus palabras y sus actitudes y vivamos la inmensa alegría de resucitar a una vida nueva, llena de bondad, de misericordia, de perdón y de servicio. Esto es una invitación para todos los bautizados. Nadie puede sentirse excluido de su propia responsabilidad eclesial. Todos preparamos la fiesta según las condiciones, circunstancias o funciones que cada uno tiene mirando siempre el bien común. Este tiempo de preparación nos beneficia primeramente a nosotros como individuos y, de forma simultánea, redundando en toda la comunidad.

Los medios que Dios pone a nuestra disposición son de sobra conocidos por todos aunque en ocasiones nos excusemos con la ignorancia, la pereza o la vacilación. Inciden en las dos dimensiones, la interior y la exterior. Ambas igualmente importantes si bien en el centro de nuestro ser es donde se produce el cúmulo de sentimientos que nos acercan a Dios y a los hermanos o que, por el contrario, nos alejan y rechazamos su voluntad. Queremos buscar siempre la coherencia entre nuestros sentimientos, nuestras palabras y nuestras acciones para conseguir la vinculación del corazón con los resultados exteriores del comportamiento. Evitaremos así la hipocresía y cumpliremos con el mandato de Jesús. Necesitamos para ello dos disposiciones: el silencio y la escucha de la Palabra de Dios. Reconoceremos de forma inmediata los tres medios a nuestro alcance: la limosna, la oración y el ayuno.

Todos aquellos que participen de la Santa Misa el próximo Miércoles de Ceniza, primer día de Cuaresma, escucharán las palabras del Señor en el evangelio de san Mateo. Os invito a que lo hagáis atentamente y tratéis de aplicar estas recomendaciones a nuestra propia realidad actual. La limosna os permitirá compartir lo vuestro con los necesitados, con los sin techo, con los abandonados, con todos aquellos que no tienen de qué vivir y no han perdido la dignidad. La oración hará posible que contéis siempre con la fuerza de lo alto, con la gracia de Dios que nunca os abandona y, en ese diálogo intenso y sincero, recibir el impulso de la práctica del amor fraterno. El ayuno que nos pone en camino para luchar contra el consumismo, la satisfacción corporal abusiva por la acumulación de alimentos o las consecuencias de los otros pecados capitales.

Pidamos todos a Dios que nos ayude a vivir con autenticidad esta Cuaresma. Es el mejor modo de preparar la gran fiesta de la Pasqua.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

«No podem ajudar a créixer, si no creixem nosaltres»

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa del Bisbat de Lleida va organitzar, el dilluns 27 de gener, una jornada formativa sobre el tema «Com ens cuidem i quin és el camí per cuidar-nos i cuidar a les persones que atenem?».

Hi van assistir unes 50 persones de les entitats que formen part de la Xarxa.

La psicòloga Marta Trepata va impartir una xerrada en la qual va destacar que «no podem ajudar a créixer si no creixem nosaltres». Va explicar que «malament si t'emportes els problemes a casa, i malament si et distancies tant que no li restes importància a l'altra persona». Trepata va reiterar que «no podem ficar venes espirituals per a ferides psicològiques».

En la mateixa línia va dir que «el problema d'avui no és l'ateisme, sinó el politeisme. Ara tenim molts déus». La psicòloga va destacar que «obrir-se i do-

nar-se és la vertadera experiència espiritual». En referència als usuaris de les entitats de la Xarxa va explicar que «als nostres usuaris també els hi hem de saber dir hola i adéu». «Quan retenim tot allò que hem rebut ens empobrim». Trepata va destacar que al llarg de la vida ens «hem d'anar obrint, des del món petit i egocèntric de l'infant fins a l'adult que es va obrint».

Va afegir que «ens pensem que som objectius, però estem entelant constantment la realitat». «Mai tindrem les ulleres netes però a mesura que coneixem la realitat ens farà més lliures», va dir.

Després de la conferència, els assistents van treballar per grups el contingut d'aquesta. El bisbe Salvador es va fer present a la trobada agraint als participants la seva tasca a les entitats que formen part de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa.

Editat en castellà el darrer llibre de mossèn Ramon Prat

L'editorial Secretariado Trinitario ha editat en castellà el darrer llibre de Ramon Prat i Pons, *El Recuerdo de Dios. En camino hacia el sentido de la vida*. El llibre és el testimoni i el llegat de la seva vida dedicada a cercar la presència de Déu als esdeveniments humans i en les turbulències de la vida.

Aquest llegat té dues característiques segons explica l'autor. La primera és que des de la seva joventut d'estudiant universitari (1969) fins avui

Ramon Prat ha estat sempre al costat dels seus amics creients, agnòstics i ateus, eliminant cada cop més les carreres que ens separen dels uns dels altres. La segona és que s'ha donat a ell mateix permís per expressar el seu pensament conscient, però també el subconscient i la seva obertura a l'infinit, sense censura interior i des de la passió per Déu i per la humanitat.

La versió catalana es va publicar al setembre de 2017.

AGENDA

Dilluns, 24 de febrer:

- A les 12 h, Curs Bíblic per a preveres i religiosos a l'IREL.
- A la tarda, el bisbe Salvador continua amb les visites pastorals a l'Arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues. Avui serà a les Borges Blanques.

Dimecres, 26 de febrer. Dimecres de Cendra:

- A les 19 h, Via Crucis i Missa presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
- A les 20 h, Missa organitzada per la Delegació Pastoral de Joves a la Mariana.

Diumenge, 1 de març. Primer diumenge de Quaresma:

- A les 12 h, el bisbe Salvador presideix la Missa a la Catedral.
- A les 17 h, Via Crucis al Sant Crist de Balaguer. Organitzat per l'Arxiprestat Seu Vella.

Mn. Navarro defensa la seva tesi sobre els reptes per a la teologia actual

Mn. Xavi Navarro va defensar, el passat 22 de gener, la seva tesi doctoral a la Facultat de Teologia de Catalunya i a partir d'ara l'IREL ja compta amb un nou Doctor. Va ser avaluat per un tribunal davant de desenes de persones, entre elles el Bisbe de Lleida i el seu director de tesi, Mn. Josep Castanyé, de la diòcesi de Vic.

«La categoria de quenosi en l'obra de Jürgen Moltmann, repte per a la teologia actual» és el títol de la seva investigació en la qual ha conclòs que aquest teòleg protestant alemany de 93 anys ha repensat el concepte de buidament (traducció de la paraula grega κένωσις) i ha formulat unes provocacions que han esdevingut reptes per a la teologia i la fe actuals.

Xavi Navarro afirma que «Jürgen Moltmann és un dels teòlegs protestants més rellevants del segle XX que ha treballat en l'àmbit ecumènic i ha escrit molts llibres sobre aquesta qüestió». La seva investigació conté els

textos originals en alemany que han estat traduïts al castellà. Mn. Navarro explica que «he buscat les fonts a la biblioteca Borja de Sant Cugat del Vallès i també a la biblioteca de la Facultat de Teologia». La seva tesi se centra doncs en el «fer-se no res de Jesús» que trobem en-

tre d'altres passatges, al capítol 2 de la carta als Filipencs. Mn. Xavi explica que «els primers Pares de l'Església ja van parlar d'aquest concepte en l'encarnació, i en la teologia actual aquesta quenosi s'ha vist en la Creu i en les següents preguntes: què passa a la creu dels cristians? Què es revela a la creu?»

El bisbe Piris va demanar a Mn. Navarro que investigués per poder obtenir el doctorat ja que convenia augmentar el nombre de doctors del claustre de l'IREL. El bisbe Salvador Ii va demanar que continués amb la tesi. Mn. Navarro ha combinat el temps d'estudi amb la seva responsabilitat pastoral a les parròquies de la Vall d'Àger i Os de Balaguer.

REFLEXIONS

Créixer i respondre

Va entrar en un grup de joves que treballava el creixement en la fe, quan tenia disset anys. Alguns, la majoria, hi anaven amb una motivació seriosa i amb un arrelament divers que, per a molts, amb el temps, esdevingué profund. Volien conèixer Jesús, estimar-lo, seguir-lo i ajudar els altres, especialment els necessitats, els més vulnerables. Eren una quinzena d'adolescents carregats de bona voluntat. Reunions formatives, celebracions de l'eucaristia, recessos, acompanyament personal, activitats de voluntariat, pregària personal i comunitària... Moments d'eufòria, de foscor, de brega interior, de pau i de desànim. També constància a seguir-hi implicats malgrat la mandra de tornar a començar, malgrat les temptacions de deixar-ho... Han passat els anys. El grup ha tingut baixes i noves incorporacions. Ja no tenen disset o divuit anys, sinó vint-i-dos o vint-i-tres. Ja no són adolescents, sinó homes i dones joves.

Fa uns dies, em comentava aquest xicot: «El petit món on ens movíem i es desenvolupaven les nostres vides s'ha fet gran, d'una complexitat també més gran. També han crescut les responsabilitats personals amb la pròpia vida

i les responsabilitats socials vers els altres i la comunitat. Alguns ja s'han incorporat a l'activitat laboral i d'altres ho intentarem aviat. S'han configurat itineraris en parella que poden arribar al matrimoni i hi ha qui es planteja seriosament la vida religiosa o el sacerdocí. Ja no som adolescents!»

La seva vida cristiana ha experimentat canvis de creixement. El testimoni que la fe els demana és un testimoni adult. Han passat uns anys de recerca sincera de Déu, que també els ha buscat a ells. La trobada és compromesa: viure la presència de Déu en la vida, en la seva globalitat, en els moments favorables i en els adversos; viure el sentit de pertinença a l'Església, poble de Déu que camina en el món. Sentir-se fill o filla estimat, amb un amor que compromet i es projecta vers els altres. «Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó un esperit de fortalesa, d'amor i de seny» (2Tm 1,7). Els disset o divuit anys queden lluny, l'adolescència també. Déu segueix passant per la vida... i aquells joves procuren créixer i donar-hi resposta.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / Sl 18 / Mc 9,14-29]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Dimecres [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18].

Dimecres de Cendra. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza. *Sant Fel·liu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Gabriel de la Doloresa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Rufi, mr.; sant

Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

29. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Germà de Dàcia Pòntica.

MARÇ

1. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 / Mt 4,1-11]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); stes. Eudòcia i Antonina, mrs.

25 ANYS CPT

«Ser fidel a la missió vol dir atrevir-se a deixar-se qüestionar per la realitat»

ROSER GARCÍA

Roser García va participar al Concili Provincial Tarraconense sent Delegada de Pastoral Juvenil del Bisbat de Lleida. Avui és col·laboradora de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del bisbat.

Com va viure el Concili Provincial Tarraconense?

Amb molta il·lusió, molt agraïda per poder-hi participar. Era per a mi una experiència totalment nova. Aquesta vivència de fe, com a membre de l'Església diocesana i amb comunió amb les vuit diòcesis catalanes va ser molt enriquidora, una vivència profunda de comunió eclesial. Recordo com un moment dels més importants l'entrada a la Catedral de Tarragona el dia 21 de gener de 1995.

Què creu que va aportar a l'Església catalana?

Una forta experiència de treball conjunt començat a cada diòcesi i seguit durant 8 caps de setmana a Sant Cugat. Foren dies intensos, amb moments forts de pregària, escolta, reflexió i debats. En van sortir les 170 propostes. Cada església particular durant els anys següents tenim presents les propostes i es van concretant.

Què podem recuperar d'aquelles sessions per a l'Església actual?

Que el treball de conjunt quan es busca fer un servei a tothom i es té clar l'objectiu és molt important. Una Església que vol ser fidel a la seva missió ha d'atrevir-se a deixar-se qüestionar per la realitat, i obrint-se sempre a l'Esperit Sant, oferir la Bona Nova de l'Evangelium a tots.

Diumenge VII de durant l'any (A)

COMENTARI

Estimar els enemics?

Les lectures d'aquest diumenge en conviden a fer una comparació entre el que manava l'AT i l'ensenyament de Jesús. Així la primera lectura ens diu: *Estima els altres com a tu mateix*. En aquell moment, els altres eren els del mateix poble o en tot cas els immigrants establerts a Israel, no els forasters i molt menys els enemics. Però Jesús va molt més enllà: *Ja sabeu que, als antics els van dir: Ull per ull, dent per dent. Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra*, indicant d'aquesta manera que no hem de tornar mal per mal, sinó bé per mal. La norma de «*Ull per ull, dent per dent*», la trobem a l'Èxode, al Levític i al Deuteronomi i volia eliminar una violència excessiva: Tu només pots fer el mal que t'han fet a tu però no més. I parlant encara de l'amor, Jesús diu: *Ja sabeu que van dir: Estima els altres, però no els enemics. Doncs, jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen*. Aquí arribem ja als cims de l'amor cristià. «Estimar el pròxim i odiar l'enemic» (en traducció literal) no ho trobem a l'AT però sí als manuscrits del Qumran.

I quina és la raó de la conducta dels cristians? La primera lectura diu: *Si gúeu sants, perquè jo el Senyor, el vostre Déu soc sant*. Però a l'evangeli Jesús ens posa com a model el nostre Pare: *Així sereu fills del vostre Pare del cel: Ell fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos*. Jesús demana un plus d'amor als cristians: *Si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans (és a dir els pecadors) no fan també el mateix? Podríem aplicar-nos també les paraules de Pau: El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum*. No hem de seguir la manera de pensar ni d'actuar dels homes del nostre món que es creuen savis sinó només la de Jesús, per difícil que sigui, imitant el nostre Pare que estima bons i dolents, justos i pecadors i arribant a estimar fins i tot els enemics.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Levític (Lv 19,1-2.17-18)

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, soc sant. No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo soc el Senyor.»

► Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixiem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,16-23)

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Esclusura diu: «Fa caure els savis en els seus propis parany.» I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum.» Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 5,38-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent." Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dona-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dona a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar. Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

► Lectura del libro del Levítico (Lv 19,1-2.17-18)

El Señor habló así a Moisés: «Di a la comunidad de los hijos de Israel: "Sed santos, porque yo, el Señor, vuestro Dios, soy santo. No odiarás de corazón a tu hermano, pero reprenderás a tu prójimo, para que no cargues tú con su pecado. No te vengarás de los hijos de tu pueblo ni les guardarás rencor, sino que amarás a tu prójimo como a ti mismo. Yo soy el Señor"».

► Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la cólera y rico en clemencia. / No nos trata como merecen nuestros pecados, / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. / Como un padre siente ternura por sus hijos, / siente el Señor ternura por los que lo temen. R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 3,16-23)

Hermanos:

¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: y ese templo sois vosotros. Que nadie se engañe. Si alguno de vosotros se cree sabio en este mundo, que se haga necio para llegar a ser sabio. Porque la sabiduría de este mundo es necedad ante Dios, como está escrito: «Él caza a los sabios en su astucia». Y también: «El Señor penetra los pensamientos de los sabios y conoce que son vanos». Así, pues, que nadie se gloríe en los hombres, pues todo es vuestro: Pablo, Apolo, Cefas, el mundo, la vida, la muerte, lo presente, o futuro. Todo es vuestro, vosotros de Cristo y Cristo de Dios.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,38-48)

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: «Habéis oído que se dijo: "Ojo por ojo, diente por diente". Pero yo os digo: no hagáis frente al que os agravia. Al contrario, si uno te abofetea en la mejilla derecha, preséntale la otra; al que quiera ponerte pleito para quitarte la túnica, dale también el manto; a quien te requiera para caminar una milla, acompáñale dos; a quien te pide, dale, y al que te pide prestado, no lo rehúyas. Habéis oído que se dijo: "Amarás a tu prójimo y aborrecerás a tu enemigo". Pero yo os digo: amad a vuestros enemigos y rezad por los que os persiguen, para que seáis hijos de vuestro Padre celestial, que hace salir su sol sobre malos y buenos, y manda la lluvia a justos e injustos. Porque, si amáis a los que os aman, ¿qué premio tendréis? ¿No hacen lo mismo también los publicanos? Y, si saludáis sólo a vuestros hermanos, ¿qué hacéis de extraordinario? ¿No hacen lo mismo también los gentiles? Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto».